

מפטיר לשבת וראש חודש

במדבר/פנחס סימן כח' פסוקים ט-ט"ו

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה

וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: יב וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפֶר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶאֱיִל הָאֶחָד: יג וְעֶשְׂרֵן עֶשְׂרֵן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד עֹלָה רִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה: יד וְנִסְכֵיהֶם חֲצִי הֵהִיךְ יִהְיֶה לֶפֶר וּשְׁלִישִׁת הֵהִיךְ לֶאֱיִל וּרְבִיעֶת הֵהִיךְ לִכְבֹּשׁ יֵיזֵן זֹאת עֹלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה וְשַׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ

ט וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: י

יב וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: יג וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶפֶר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לֶאֱיִל הָאֶחָד: יד וְעֶשְׂרֵן עֶשְׂרֵן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד עֹלָה רִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה: יו וְנִסְכֵיהֶם חֲצִי הֵהִיךְ יִהְיֶה לֶפֶר וּשְׁלִישִׁת הֵהִיךְ לֶאֱיִל וּרְבִיעֶת הֵהִיךְ לִכְבֹּשׁ יֵיזֵן זֹאת עֹלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה: טו וְשַׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל-עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: ס

הפטרות שבת וראש חודש

בישעיה סימן ס"ו

וּמִמָּא דִּיעִיפֹן לֹא יִשְׁתַּיָּבֹן. חֲלָף דְּשִׁלְחִית נְבִינָא וְלֹא תִבּוּ. אֶתְנַבְיָאן וְלֹא קִבְלוּ. וְעַבְדוּ דְּבִישׁ קְדָמִי. וּבְדִלָא צְבִינָא אֶתְרַעִיאוּ: ס ה שְׁמַעוּ דְּבַר-יְהוָה הַחֲרָדִים אֶל-דְּבָרוֹ אֲמְרוּ אַחֲיֶכֶם שְׁנֵאֲיֶכֶם מְנַדִּיכֶם לְמַעַן שְׁמִי יִכְבֹּד יְהוָה וְנִרְאָה בְּשִׁמְחַתְכֶם וְהֵם יִבְשׁוּ: קִבְלוּן פִּתְגָמָא דִּי. צְדִיקָא דְּמִשְׁתַּתָּן לְקַבֵּיל פִּתְגָמֵי רְעוּתֵיהּ. אֲמְרִין אַחֲיִכוֹן שְׁנֵאֲיִכוֹן מְרַחֲקִיכוֹן. בְּדִיל שְׁמִי יִסְגִי יִקְרָא דִּי. וְנַחְוֵי בְּחֻדְוֹתְכוֹן וְאַנְוֵן יִבְהַתְּוֹן: ו קוֹל שְׁאוֹן מְעִיר קוֹל מְהִיכֵל קוֹל יְהוָה מְשַׁלֵּם גְּמוּלָא לְאֲיָבִיו: קל אֶתְרַגּוּשָׁא מִקְרָתָא יְרִשְׁלָם. קִלָּא מְהִיכֵלָא. קל מִימְרָא דִּי. דְּמִשְׁלִים גְּמִלָא לְבַעֲלֵי דְּבִבּוּחֵי: ו בְּטָרָם תְּחִיל יִלְדָה בְּטָרָם יָבּוּא °חֲבַל לָהּ וְהַמְּלִיטָה זָכַר: עַד לֹא מִיתֵי עָקָא לָהּ תִּתְפְּרִיק. וְעַד לֹא יִיתֵי לָהּ יַעַג. כְּחַבְלִין עַל יִלְדָא יִתְגַּלֵּי מִלְפָּנֵיהּ: ח מִי-שְׁמַע כְּזֹאת מִי רָאָה כְּאֵלֶּה הַיּוֹחֵל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד אִם-יִוֹלֵד גּוֹי פֶּעַם אַחַת כִּי-תִלְדָה גַּם-יִלְדָה צִיּוֹן אֶת-בְּנֵיהּ: מן שְׁמַע כְּהָדָא. מן חִוָּא כְּאֵלִין. הַאֲפֹשֶׁר דְּתַתְּעִבִיד אַרְעָא בְּיוֹמָא חַד. אִם יִתְפְּרִי עִמָּה זְמַן חַדָּא. אַרְי עֲתִידָא דְּתַתְּנַחֵם צִיּוֹן וְתַתְּמַלֵּךְ מִעַם גְּלוּתְהָא:

א כֹּה אָמַר יְהוָה הַשָּׁמַיִם כִּסְאֵי וְהָאָרֶץ הַדָּם רַגְלֵי אֵי-זָה בַּיִת אֲשֶׁר תִּבְנֶנּוּ-לִי וְאֵי-זָה מְקוֹם מְנוּחָתִי: בַּדָּנָן אָמַר יי. שְׁמִיא פְּרַסֵי יִקְרִי. וְאַרְעָא פִּיבִישׁ קְדָמִי. אֵיִדִין בֵּיתָא דְּתַבְנוּן קְדָמִי. וְאֵיִדִין הוּא אֶתְרָ בֵּית אֲשֶׁרִיּוֹת שְׁכִינָתִי: ב וְאֶת-כָּל-אֵלֶּה יְדֵי עֲשִׂתָהּ וַיְהִי כָל-אֵלֶּה נֶאֱמַר-יְהוָה °וְאֵל-זָה אֲפִיט אֶל-עֲנִי וְנִכְהַרְוֹחַ וְחֲרָד עַל-דְּבָרֵי: וְיֵת כָּל אֵלִין גְּבוּרָתִי עֲבַדְתִּי. הִלָּא הוּאָה כָּל אֵלִין אָמַר יי. וּבְדִין רַעוּא קְדָמִי לְאִסְתַּכְּלָא בֵּיהּ. בַּדְּעֻנְתָּן וּמִפִּיד רֹחַ. וּמִשְׁתַּוֵּי לְקַבֵּיל פִּתְגָמֵי: ג שׁוֹחֵט הַשּׁוֹר °מִפְּה־אִישׁ זֹבַח הַשֶּׁה °עוֹרָף פְּלֶב מַעֲלָה מִנְחָה דִּם-חֹזִיר מְזִפִּיר לְבִנְיָה °מְבַרְךְ אֹן גַּם-הֵמָּה בְּחָרוּ בְּדַרְכֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם נַפְשָׁם חִפְּצָה: ד כִּיס תוֹר כְּקִטִיל גְּבַר. דְּבַח אֲמַר כְּנֻקִיף כְּלָב. מְסִיק קֶרֶבֶן דִּם חֹזִירָא. קֶרֶבֶן מִתְּנַתְּהוֹן מִתְּנַתְּ אוֹנִיס. אַף אֲנִין. אֶתְרַעִיאוּן בְּאוֹרְחַתְהוֹן. וּבְשִׁקּוּצֵיהוֹן נִפְשָׁהוֹן אֶתְרַעִיאוּ: ד גַּם-אֲנִי אֲבַחַר בְּתַעֲלוּלֵיהֶם וּמְגוֹרָתָם אֲבִיא לְהֵם יַעַן קִרְאתִי וְאִין עוֹנָה דְּבַרְתִּי וְלֹא שְׁמַעוּ וַיַּעֲשׂוּ הֲרַע בְּעֵינֵי וּבְאַשֶׁר לֹא-חִפְּצָתִי בְּחָרוּ: אַף אֲנָא אֲצַבֵּי בְּתַבְרָהוֹן.

וקדמי גלן. עובדיהון ועשתוניהון. עתידנא. לכנשא ית כל
 עממיא אמיא ולשניא. וייתון ויחזון ית יקרי: יט ושמתי בהם
 אות ושלחתי מהם | פליטים אל-הגוים תרשיש פול
 ולוד משכי קשת תבל ויון האיים הרחקים אשר
 לא-שמעו את-שמעי ולא-ראו את-כבודי והגידו את-
 כבודי בגוים: ואשוי בהון אתא. ואשלח מנהון משיזבין. לביני
 עממיא. למדינת ימא פולאי ולודאי. דמתחין ומחן בקשתא
 למדינת תובל ויון. נגותא רחיקיא. דלא שמעו ית שימע גבורתני
 ולא חזו ית יקרי. ויחזון ית יקרי בעממיא: כ והביאו את-כל-
 אחיכם מפל-הגוים | מנחה | ליהוה בסוסיים וברכב
 ובצפים ובפרדים ובכרפרות על הר קדשי ירושלים
 אמר יהוה כאשר יביאו בני ישראל את-המנחה בכלי
 טהור בית יהוה: וייתון ית כל אחיכון מפל עממיא קרבנא
 קדם יי. בסוסון. וברתפין. וברחילון ובכודנן ובתשבחון. על טורא
 דקדשי. ירושלים אמר יי. כמא דיייתון בני ישראל ית מנחתא. כמן
 דכי לבית מקדשא דיי: כא וגם-מהם אקח לפהגים ללוים
 אמר יהוה: ואף מנהון אקריב. למהוי כהניא לויאי אמר יי:
 כב פי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר
 אני עשה עמדים לפני נאם-יהוה כן יעמד זרעכם
 ושמכם: ארי כמא דשמיא חדתין. וארעא חדתא. דאנא עביד.
 קימין קדמין אמר יי. כן. יתקים זרעכון ושומכון: כג והיה
 מדי-חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל-בשר
 להשתחות לפני אמר יהוה: ויהי כזמן ירת בירח. וכזמן
 שבא בשבא. ייתון כל בני ישראל. למסגד קדמין אמר יי:
 כד ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים כי פי תולעתם
 לא תמות ואשם לא תכבה והיו דראון לכל-בשר:
 ויפקון ויחזון. בפגרי גבריאי חיביאי. דמרדן במימרי. ארי
 נשמתיחון לא ימותון. ואישתהון לא תספי. ויהון מדדנן רשיעיא
 בגיהנם עד דיימרון עליהון צדיקיא מסת חוינא:

וחזור על הפסוק:

והיה מדי-חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל-
 בשר להשתחות לפני אמר יהוה:

על דא יתפרד וישתבת שמא רבא קדישא. די לעילא חיא וקימא. מברך הוא לעלם ולעלמי עלמיא:

ט האני אשפיר ולא אוליד יאמר יהוה אם-אני המוליד
 ועצרתי אמר אלהיך: אנא אהא ברית עלמא מבראשית אמר
 יי. אנא ברית כל אנשא. אנא בדריית יתהון לביני עממיא. אף
 אנא עתיד לכנשא גלותיך אמר אלהיך: ס י שמחו
 את-ירושלים וגילו בה כל-אהביה שישו אתה משוש
 כל-המתאבלים עליה: חדו בירשלים. ובועו בה כל רחמקא.
 דוצו עמה דין. כל דהון מתאבלין עליה: יא למען תינקו
 ושבעתם משד תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיו
 כבודה: בדיל דתתפנקון ותסבעון. מבות תנחומקא. בדיל
 דתשתון. ותתרוון מחמר יקרה: ס יב כי-כה | אמר יהוה
 הנני נטה-אליה פנהר שלום וכנחל שוטף כבוד גוים
 וינקתם על-צד תנשאון ועל-ברקים תשעשעו: ארי כדנן
 אמר יי. האנא מיתי לה. כשפע נהר פרת שלם. וכנחל מגבר. יקר
 עממיא ותתפנקון. על גססין תתנלון. ועל רכבין תתרבון:
 יג כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנהמכם
 ובירושלים תנחמו: כגבר. דאמיה מנחמא ליה. כן מימרי
 ינחם יתכון. ובירשלים תתנחמו: יד וראיתם °ישש לבכם
 ועצמותיכם כדשא תפרחנה ונדעה יד-יהוה את-
 עבדיו וזעם את-איביו: ותחזון ויחדי לבכון. וגוייתכון כדתאין
 זיהון. ותתגלי גבורתא דיי לאיטבא לעבדוהי צדיקיא. וייתי
 לוט לבעלי דכבוהי: ס טו כי-הנה יהוה באש יבוא
 וכסופה מרפבתיו להשיב כחמה אפו וגערתו בלהבי-
 אש: ארי הא יי באישתא מתגלי. וכעלעולין רתפוהי. לאתבא
 בתקוף רגויה. ומזופיתיה בשלהובית אישתא: טז כי באש
 יהוה נשפט ובחרבו את-כל-בשר ורבו °חללי יהוה:
 ארי באישתא עתיד יי למדן. ובחרפיה ית כל בשרא. וסגיאין
 קטיליא קדם יי: יז *המתקדשים והמטהרים אל-הגנות
 אחר אחד בתוך אכלי בשר החזיר והשקן והעכבר
 יחדו יספו נאם-יהוה: דמודמנין ודמדפן לגניאך טעותא.
 סיעא בתר סיעא. אכלי בשר חזירא. ושקצא ועכברא. כחדא
 יסופון אמר יי: יח ואנכי מעשיהם ומחשבתיהם באה
 לקבץ את-כל-הגוים והלשנות °ובאו וראו את-כבודי:

תת

הפטרות מחר חודש

בשמואל א' סימן כ'

וישבת אצל האבן האזל: וכתלתות ירחא תתבעי לחדא.
 ויתהד לאתרא. דאשמרתא תמן ביומא דחלא. ותתיב. בסטר אבן
 אתא: כ ואני שלשת החצים צדה אורה לשלח-לי
 למטרה: ואנא. תלתא גרין בקשת שדי. לממחי לי לפלגליסא:

יח ויאמר-לו יהונתן מחר חדש °ונפקדת כי יפקד
 מושבך: ואמר ליה יהונתן מחר ירחא.
 ותתבעי. ארי יהי מרות בית אסחרותך: יט ושלשת תרד מאד
 ובאת אל-המקום אשר-נסתרת שם ביום המעשה

* ס"א המתקדשים והמטהרים